

[Wilhelm.]

Jeg tror ikke et øjeblik, at man gjorde det på VS' anvisning, jeg tror såmænd ikke engang, man har kendt den anvisning, men det væsentlige er bare, at man gjorde det.

Kampen mod indkomstpolitikken for reallønnen er samtidig den mest effektive kamp for beskæftigelsen, og den står selvfølgelig først og fremmest på arbejdspladsen. Augustforliget skal væltes, og det kan kun, som ofte sagt, gøres fra arbejdspladserne. Arbejdsløsheden skal bekæmpes, og det gøres først og fremmest ved opretholdelse og forbedring af købekraften, ved afskaffelse af overarbejde og produktivt fremmende lønsystemer og ved en reel arbejdstidsnedsættelse, det vil sige en nedsættelse uden opskruet tempo og med opretholdelse af ugelønnen.

Men da jeg samtidig har antydnet et krav om, at den økonomiske politik, som dette finanslovsforslag afstikker, opgives til fordel for en anderledes ekspansiv økonomisk politik, altså ikke bare en opgivelse af den såkaldte indkomstpolitik, skal jeg her til slut forsøge kort at præcisere, hvad vi mener med det. Vi har ikke nogen som helst forestillinger om, at krisen kan overvindes, endvidere at det kapitalistiske system kan gøres krisefrit, hvis blot man vil føre en »fornuftig økonomisk politik«.

Vi har som bekendt stemt imod de fleste af de såkaldte beskæftigelsesforslag, regeringen hidtil har fremlagt. Vi går ikke ind for beskæftigelsesforanstaltninger for enhver pris. Vi mener i øvrigt, at det er umuligt at sikre fuld beskæftigelse under dette system. Man kan finde det paradoksalt, om man vil, men kendsgerningen er, at det ikke desto mindre er VS, der har fremlagt de mest omfattende og mest konkrete beskæftigelsesforslag overhovedet, og at disse forslag selvfølgelig opfylder vore egne betingelser. For det første at det er projekter, der er i lønarbejdernes interesse, og for det andet at de ikke bygger på en skatteyderbetalt støtte, som kapitaliseres i private lommer.

Det drejer sig kort fortalt for det første om forslaget til stabilisering af boligbyggeri op til en kvota på i hvert fald de 40.000, gerne mere, og en samtidig billiggørelse af det almenyttige byggeri, det forslag, der nu er blevet et fællesforslag fra venstrefløjsspartierne, og som sammenlignet med det forventede forløb i boligsektoren næste år vil give arbejde til

15.000-20.000 bygningsarbejdere, som ellers ville gå arbejdsløse.

Det drejer sig for det andet om den konkretisering og fremskyndelse, vi har foretaget af den alternative energiforsyning, altså uden akraft, som efter regeringens egne opgivelser vil give beskæftigelse til næsten 50.000 helårsarbejdere pr. år, fortrinsvis i jernindustrien og i bygge- og anlægsvirksomheden.

Med disse forslag ville man ikke overvinde kapitalismens krise og ikke skabe fuld beskæftigelse; det lader sig simpelt hen ikke gøre. Men forslagene omfatter dog 60.000-70.000 helårsjob. Det kan sort på hvidt vises, at disse projekter er samfundsmæssigt så at sige gratis, når alternativet er arbejdsløshed, og det kan sort på hvidt vises, at de ikke forringer betalingsbalancen, men at de tværimod bare på lidt længere sigt endda giver betydelige valuta-bespareselser.

Så kommer den socialdemokratiske ordfører og siger, at sådan noget overhovedet ikke kan lade sig gøre. Det er simpelt hen den kraftigste kritik, jeg har hørt af det kapitalistiske system. Når den socialdemokratiske ordfører siger: yderligere stramning kan ikke tåles, men heller ikke yderligere lempelse, og når han fortsætter med at sige: det foreliggende finanslovsforslag er udtryk for den eneste ansvarlige beskæftigelsespolitik, og tilføjer: men også ansvarlige finanspolitik, og konkluderer: det er den rette balance, ja, så kan det ikke engang undskyldes med socialdemokratiets øjeblikkelige afhængighed af samarbejdet med nogle partier, det er simpelt hen en idealisering af den socialdemokratiske opfattelse af, hvordan dette samfund kører. Så kan man ikke køre uden 145.000 eller snarere 200.000 arbejdsløse. Det var den socialdemokratiske ordførers påstand om dette system. Jeg synes, vi manglede hans konsekvens, hans konklusion på, hvad han så ville sige til systemet som sådant. Accepterer han de 145.000 eller de 200.000 arbejdsløse? Vil han blot køre det videre på denne led?

Bay (UP):

Jeg skal nok lade være med at gå alle tallene i finanslovsforslaget igennem. Jeg nåede lige, da jeg gik fra mit værelse, at høre hr. Erhard Jakobsen fortælle, at man talte alt for meget. Men jeg nåede da alligevel herop, og han talte stadig væk og et godt stykke tid fremover. Jeg skal komme tilbage til hr. Erhard Jakobsen om lidt.